KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1685/2000

af 28. juli 2000

om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene ([1]), særlig artikel 30, stk. 3, og artikel 53, stk. 2,

efter høring af Udvalget i traktatens artikel 147, Komitéen for Landbrugstrukturerne og Udviklingen af Landdistrikterne og Komitéen for Strukturerne inden for Fiskeri og Akvakultur, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger ([2]) er det fastsat, at foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, der integreres i foranstaltningerne til fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb (mål 1), eller som ledsager foranstaltningerne til støtte for økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer (mål 2), skal tage hensyn til de særlige målsætninger for fællesskabsstøtte inden for rammerne af strukturfondene i overensstemmelse med betingelserne i forordning (EF) nr. 1260/1999. Artikel 2 i forordning (EF) nr. 1257/1999 opregner de foranstaltninger, hvortil der kan ydes støtte til udvikling af landdistrikterne.

(2) Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1783/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ([3]) (EFRU) angiver den type foranstaltninger, som EFRU kan bidrage til at finansiere.

(3) Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1784/1999 af 12. juli 1999 om Den Europæiske Socialfond ([4]) (ESF) angiver den type foranstaltninger, som ESF kan bidrage til at finansiere.

(4) Artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1263/1999 af 21. juni 1999 om Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet ([5]) (FIUF) angiver den type foranstaltninger, som FIUF kan bidrage til at finansiere. Rådets forordning (EF) nr. 2792/1999 ([6]) fastsætter de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet.

(5) Ved artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/1999 er det fastsat, at de relevante nationale regler gælder for de støtteberettigede udgifter, undtagen hvis Kommissionen finder det nødvendigt at udarbejde regler på EF-niveau. For nogle typer foranstaltninger finder Kommissionen det nødvendigt at vedtage et fælles sæt regler for de støtteberettigede udgifter for at sikre en ensartet og retfærdig forvaltning af strukturfondene overalt i Fællesskabet. Når der vedtages en regel om en bestemt type foranstaltninger, er det ikke dermed på forhånd givet, hvilken af ovennævnte fonde der kan medfinansiere en sådan foranstaltning. Vedtagelse af sådanne regler bør — i visse tilfælde, som bør angives nærmere — ikke hindre medlemsstaterne i at anvende strengere nationale bestemmelser. Reglerne bør gælde for alle udgifter, der er afholdt mellem de datoer, der er fastsat i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/1999.

(6) Ved artikel 36, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1257/1999 er det fastsat, at forordning (EF) nr. 1260/1999 og gennemførelsesbestemmelserne hertil gælder for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne i mål 2-områder, der finansieres af EUGFL (Garantisektionen), medmindre andet er fastsat i forordning (EF) nr. 1257/1999. Reglerne i nærværende forordning finder derfor anvendelse på sådanne foranstaltninger, der indgår i programmerne vedrørende regioner for mål 2, medmindre andet er fastsat i forordning (EF) nr. 1257/1999 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/1999 ([7]) vedrørende gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1257/1999.

(7) Traktatens artikel 87 og 88 gælder for foranstaltninger, der medfinansieres af strukturfondene. Kommissionens beslutning om godkendelse af støtte foregriber på ingen måde en vurdering i relation til statsstøttereglerne og fritager ikke medlemsstaterne fra deres forpligtelser i henhold til disse artikler.

(8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra Komitéen for Udvikling og Omstilling af Regionerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Reglerne i bilaget til nærværende forordning anvendes ved afgørelsen af, om der kan ydes støtte til udgifter i forbindelse med de interventionsformer, der er defineret i artikel 9, litra e), i forordning (EF) nr. 1260/1999.

([1]) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.
([3]) EFT L 213 af 13.8.1999, s. 1.
([4]) EFT L 213 af 13.8.1999, s. 5.
([5]) EFT L 161 af 26.6.1999, s. 54.
([6]) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 10.
([7]) EFT L 214 af 13.8.1999, s. 31.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2000.

På Kommissionens vegne

Michaele SCHREYER

Medlem af Kommissionen

BILAG

STØTTEKRITERIER

Regel nr. 1: Faktisk betalte udgifter

1. BETALINGER FORETAGET AF DE ENDELIGE STØTTEMODTAGERE

1.1. Betalinger, der foretages af de endelige støttemodtagere som omhandlet i artikel 32, stk. 1, tredje afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 (herefter benævnt »den generelle forordning«), skal ske i kontanter med forbehold af de undtagelser, der er anført i punkt 1.4.

1.2. I forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 og støtte ydet af medlemsstaternes udpegede organer betyder »betalinger, der er afholdt af de endelige støttemodtagere« støtte, der er betalt til individuelle modtagere af de organer, der yder støtten. De endelige støttemodtageres betalinger skal begrundes med henvisning til støttens betingelser og formål.

1.3. I andre tilfælde end de under punkt 1.2 nævnte skal »betalinger, der er foretaget af endelige støttemodtagere« forstås som betalinger foretaget af de organer eller de offentlige eller private virksomheder af den art, der er defineret i programtillægget i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, litra b), i den generelle forordning, som har det direkte ansvar for igangsætningen af den konkrete foranstaltning.

1.4. På de betingelser, der er anført i punkt 1.5-1.7, kan afskrivninger, bidrag i naturalier og indirekte omkostninger også udgøre en del af de betalinger, der er omhandlet i punkt 1.1. Strukturfondenes medfinansiering af en operation må imidlertid ikke overstige de samlede støtteberettigede udgifter ved operationens afslutning, eksklusive bidrag i naturalier.

1.5. Afskrivningsomkostninger for fast ejendom eller udstyr, som har en direkte forbindelse med operationens formål, er støtteberettigede udgifter under forudsætning af:

a) at nationale tilskud eller EF-tilskud ikke er medgået til køb af den faste ejendom eller udstyret

b) at afskrivningsomkostningerne er beregnet i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler

c) at omkostningerne udelukkende vedrører den periode, hvor den pågældende operation medfinansieres.

1.6. Bidrag i naturalier er støtteberettigede udgifter under forudsætning af:

a) at de består i tilrådighedsstillelse af jord eller fast ejendom, udstyr eller materialer, forskning eller specialiserede arbejdsydelser eller ulønnet frivilligt arbejde

b) at de ikke består i finansieringstekniske foranstaltninger som omhandlet i regel 8, 9 og 10

c) at deres værdi kan vurderes og kontrolleres uafhængigt

d) at værdien, når der er tale om tilrådighedsstillelse af jord eller fast ejendom, attesteres af en uafhængig kvalificeret skønsmand eller et behørigt autoriseret officielt organ

e) at værdien af arbejdet, når der er tale om ulønnet arbejde, fastsættes med udgangspunkt i den tid, der er brugt, og den normale time- og dagløn for dette arbejde

f) bestemmelserne i regel 4, 5, og 6 overholdes, hvor disse gælder.

1.7. Indirekte omkostninger er støtteberettigede udgifter, hvis de er baseret på faktiske omkostninger ved gennemførelsen af den operation, der medfinansieres af strukturfondene, og fordeles pro rata på operationen efter en behørigt velbegrundet fair og rimelig metode.

1.8. Bestemmelserne i punkt 1.4-1.7 finder anvendelse på de i punkt 1.2 omhandlede individuelle modtagere, når der er tale om støtteordninger efter traktatens artikel 87 eller støtte ydet af organer udpeget af medlemsstaterne.

1.9. Medlemsstaterne kan anvende strengere nationale regler for definitionen af de i punkt 1.5-1.7 omhandlede støtteberettigede udgifter.

2. BEVIS FOR UDGIFTER

Betalinger, der er foretaget af de endelige støttemodtagere, skal som hovedregel godtgøres ved kvitterede fakturaer. Hvis dette ikke kan ske, skal betalingerne godtgøres ved regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.

Hvis gennemførelsen af en operation ikke er genstand for åbent udbud, skal de endelige støttemodtageres betalinger desuden være begrundet i de udgifter (inklusive de udgifter, der er nævnt i punkt 1.4), der faktisk er afholdt af de organer eller de offentlige eller private virksomheder, der står for gennemførelsen af den pågældende operation.

3. UNDERENTREPRISE

3.1. Uden at dette berører eventuelle strengere nationale regler kan strukturfondenes medfinansiering ikke dække udgifter i forbindelse med følgende underentrepriser:

a) underentrepriser, som øger projektomkostningerne uden at tilføre projektet en værdi, der står i forhold hertil

b) underentrepriser med mellemled eller konsulenter, hvor betalingen defineres som en procentdel af projektets samlede omkostninger, medmindre den endelige støttemodtager kan begrunde dette med arbejdets eller ydelsens faktiske værdi.

3.2. I alle underentrepriser skal underkontrahenterne forpligte sig til at give revisions- og kontrolorganerne alle nødvendige oplysninger om de aktiviteter, der er lagt ud i underentreprise.

Regel nr. 2: Regnskabsbehandling af indtægter

1. »Indtægter« omfatter i forbindelse med denne regel indtægter, som i medfinansieringsperioden — eller indtil udløbet af en af medlemsstaten fastsat længere periode indtil afslutningen af interventionen — genereres ved salg, leje, tjenester, indmeldelsesgebyrer eller andre tilsvarende indtægter med undtagelse af følgende:

a) indtægter, der genereres i de medfinansierede investeringers økonomiske levetid, og som er underkastet de særlige bestemmelser i den generelle forordnings artikel 29, stk. 4

b) indtægter, der genereres inden for rammerne af den i regel 8, 9 og 10 omhandlede finansieringsteknik

c) bidrag, der stammer fra den private sektor til medfinansiering af foranstaltninger, og som angives sammen med offentlige bidrag i finansieringstabellerne for den relevante støtte.

2. Indtægter efter punkt 1 repræsenterer en indkomst, som reducerer strukturfondenes medfinansieringsbeløb til den pågældende operation. Inden strukturfondenes deltagelse beregnes, og senest inden interventionen afsluttes, fradrages de helt eller pro rata operationens støtteberettigede udgifter afhængigt af, om de blev genereret helt eller kun delvis af den medfinansierede operation.

Regel nr. 3: Finansielle og andre omkostninger samt retlige omkostninger

1. FINANSIELLE OMKOSTNINGER

Debetrenter (bortset fra rentesubsidier, der reducerer låneomkostningerne for virksomheder inden for rammerne af en godkendt statsstøtteordning), omkostninger i forbindelse med finansielle transaktioner, valutaomvekslingsgebyrer og -tab samt andre rent finansielle udgifter dækkes ikke af medfinansiering fra strukturfondene. Kun i tilfælde af globaltilskud er de debetrenter, som betales af den udpegede formidler før udbetalingen af den endelige interventionssaldo, støtteberettiget efter fradrag af kreditrenterne på forskuddene.

2. BANKOMKOSTNINGER FOR KONTI

Når medfinansiering fra strukturfondene kræver, at der åbnes en eller flere særskilte konti for at gennemføre en operation, er bankomkostningerne i forbindelse med åbning og administration af kontiene støtteberettiget.

3. OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED JURIDISK RÅDGIVNING, NOTAROMKOSTNINGER, OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED TEKNISK ELLER FINANSIEL EKSPERTBISTAND OG REGNSKABS- ELLER REVISIONSOMKOSTNINGER

Disse omkostninger er støtteberettiget, hvis de er direkte forbundet med operationen og er nødvendige for dens forberedelse eller gennemførelse, eller, for så vidt angår regnskabs- eller revisionsomkostninger, hvis de er en følge af forvaltningsmyndighedens krav.

4. OMKOSTNINGER I FORBINDELSE MED GARANTIER STILLET AF EN BANK ELLER ANDEN FINANSIEL INSTITUTION

Disse omkostninger er støtteberettiget, hvis der kræves garantier ifølge de nationale regler eller EF-reglerne eller Kommissionens beslutning om godkendelse af interventionen.

5. BØDER, FINANSIELLE SANKTIONER OG UDGIFTER TIL RETSSAGER

Disse udgifter er ikke støtteberettiget.

Regel nr. 4: Køb af brugt udstyr

Medfinansiering fra strukturfondene dækker omkostninger i forbindelse med køb af brugt udstyr på følgende tre betingelser, med mindre andet gælder ifølge strengere nationale regler:

a) sælgeren af udstyret skal afgive en erklæring, der angiver dets oprindelse, og som bekræfter, at det på intet tidspunkt inden for de foregående syv år er blevet købt ved hjælp af nationale tilskud eller EF-tilskud

b) prisen på det brugte udstyr må ikke overstige dets markedsværdi og skal være lavere end prisen på tilsvarende nyt udstyr

c) udstyret skal have de tekniske karakteristika, der kræves for operationen, og være i overensstemmelse med gældende normer og -standarder.

Regel nr. 5: Køb af jord

1. GENEREL REGEL

1.1. Medfinansiering fra strukturfondene kan dække omkostninger i forbindelse med køb af jord, der ikke er bebygget, når følgende tre betingelser er opfyldt, medmindre andet gælder i henhold til strengere nationale regler:

a) der skal være en direkte forbindelse mellem jordkøbet og formålene med den samfinansierede operation

b) undtagen i de under punkt 2 beskrevne tilfælde må jordkøbets andel af operationens samlede støtteberettigede udgifter ikke overstige 10 %, medmindre der er fastsat en højere procentdel i forbindelse med den intervention, som Kommissionen har godkendt

c) der skal fremlægges en erklæring fra en uafhængig skønsmand eller et behørigt autoriseret officielt organ, der bekræfter, at jordprisen ikke overstiger markedsværdien.

1.2. Når der er tale om støtteordninger efter traktatens artikel 87, skal spørgsmålet om, hvorvidt jordkøbet er støtteberettiget, vurderes i forhold til støtteordningen i sin helhed.

2. MILJØBEVARENDE OPERATIONER

For miljøbevarende operationer skal alle følgende betingelser være opfyldt, for at udgiften er støtteberettiget:

— købet er genstand for en positiv beslutning fra forvaltningsmyndighedens side

— jorden skal benyttes til det fastsatte formål i en periode, der er fastlagt i beslutningen

— jorden må ikke bruges til landbrugsformål bortset fra behørigt begrundede tilfælde, som forvaltningsmyndigheden har godkendt

— købet foretages af eller på vegne af en offentlig institution eller et offentligt retligt organ.

Regel nr. 6: Køb af fast ejendom

1. GENEREL REGEL

Medfinansiering fra strukturfondene dækker omkostningerne i forbindelse med køb af fast ejendom, dvs. allerede opførte bygninger og bebygget jord, hvis der er en direkte forbindelse mellem købet og den pågældende operations formål i overensstemmelse med betingelserne i punkt 2 og med forbehold af eventuelle strengere nationale regler.

2. STØTTEBETINGELSER

2.1. Der skal fremlægges en erklæring fra en uafhængig skønsmand eller et behørigt autoriseret officielt organ, der fastslår, at prisen ikke overstiger markedsværdien, og som enten attesterer, at bygningen er i overensstemmelse med de nationale forskrifter, eller — hvis dette ikke er tilfældet — specificerer de punkter, som den endelige støttemodtager skal berigtige i forbindelse med operationen.

2.2. Der må i de foregående ti år ikke være tildelt et nationalt tilskud eller EF-tilskud til bygningen, som kunne medføre dobbeltstøtte i tilfælde af strukturfondenes medfinansiering af købet.

2.3. Den faste ejendom skal benyttes til det formål og i den periode, som forvaltningsmyndigheden har besluttet.

2.4. Bygningen må kun bruges i overensstemmelse med operationens formål. Specielt må bygningen kun anvendes til at huse offentlige administrationstjenester, hvis en sådan anvendelse er støtteberettiget efter bestemmelserne for den pågældende strukturfond.

Regel nr. 7: Moms og andre skatter og afgifter

1. Moms er ikke en støtteberettiget udgift, undtagen når den reelt og endeligt bæres af den endelige støttemodtager eller af den individuelle modtager i forbindelse med støtteordninger efter traktatens artikel 87 eller støtte ydet af organer udpeget af medlemsstaterne. Moms, der på en eller anden måde kan tilbagebetales, kan ikke betragtes som støtteberettiget, heller ikke selv om den faktisk ikke tilbagebetales til den endelige støttemodtager eller individuelle modtager.

2. Er den endelige støttemodtager eller individuelle modtager underlagt standardmoms i henhold til afsnit XIV i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF [1] vedrørende moms, anses momsen ved anvendelse af punkt 1 for at kunne tilbagebetales.

3. Medfinansieringsmidler fra EF kan i intet tilfælde overstige de faktiske støtteberettigede udgifter eksklusive moms.

4. Øvrige skatter og afgifter (bl.a. direkte skatter og socialsikringsbidrag i forbindelse med lønninger) som følge af medfinansiering fra strukturfondene er ikke støtteberettigede udgifter, undtagen når de reelt og endeligt bæres af den endelige støttemodtager eller individuelle modtager.

Regel nr. 8: Venturekapitalfonde og lånefonde

1. GENEREL REGEL

Strukturfondene kan foretage medfinansiering sammen med venturekapital- og/eller lånefonde eller venturekapitalholdingfonde (herefter benævnt »fonde«) på betingelserne i punkt 2. I forbindelse med denne regel forstås ved »venturekapitalfonde og lånefonde« investeringsselskaber, der specielt er oprettet for at tilvejebringe egenkapital eller andre former for risikovillig kapital, inklusive lån, til små og mellemstore virksomheder som defineret i Kommissionens henstilling 96/280/EF [2]. Ved »venturekapitalholdingfonde« forstås fonde, der er oprettet for at investere i flere venturekapital- og lånefonde. Strukturfondenes deltagelse i fondene kan ledsages af medinvesteringer eller garantier fra andre EF-finansieringsinstrumenter.

2. BETINGELSER

2.1. Fondens medfinansieringspartnere eller sponsorer skal fremlægge en forsigtig forretningsplan, der bl.a. specificerer målmarkedet, kriterierne, finansieringsbetingelserne, fondens driftsbudget, ejerskab og medfinansieringspartnere, ledelsens professionalisme, kompetence og uafhængighed, fondens vedtægter, begrundelsen for og den tilsigtede anvendelse af strukturfondenes bidrag, desinvesteringspolitikken og fondens likvidationsbestemmelser, herunder genanvendelsen af det afkast, som kan tilskrives bidraget fra strukturfondene. Forretningsplanen skal vurderes omhyggeligt, og dens gennemførelse skal overvåges af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.

2.2. Fonden skal oprettes som en uafhængig retlig enhed, der reguleres af aftaler mellem andelshaverne/aktionærerne, eller som en separat finansiel enhed inden for en eksisterende finansiel institution. I sidstnævnte tilfælde skal fonden være omfattet af en særskilt gennemførelsesaftale, der navnlig fastsætter, at der føres adskilte konti, hvor der skelnes mellem de nye ressourcer, der investeres i fonden (inklusive strukturfondenes bidrag), og de ressourcer, der oprindelig var til rådighed i institutionen. Alle deltagere i fonden skal yde deres bidrag i kontanter.

2.3. Kommissionen kan ikke blive partner eller andelshaver/aktionær i fonden.

2.4. Bidraget fra strukturfondene er omfattet af begrænsningerne i artikel 29, stk. 3 og 4, i den generelle forordning.

2.5. Fondene må kun investere i små og mellemstore virksomheder i deres etablerings-, begyndelses- (inklusive startkapital) eller ekspansionsfase og kun i aktiviteter, som fondens ledere anser for at være potentielt økonomisk lønsomme. Lønsomhedsvurderingen bør tage hensyn til samtlige virksomheders indkomstkilder. Fondene må ikke investere i kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder [3].

2.6. Der bør udvises forsigtighed med henblik på at minimere konkurrencefordrejninger på venturekapitalmarkedet eller lånemarkedet. Specielt bør afkastet af egenkapitalinvesteringer og lån (minus en pro rata-andel for forvaltningsomkostninger) fortrinsvis tildeles de private aktionærer op til det aflønningsniveau, der er anført i anpartshaver-/aktionæraftalen, og hvorefter det skal fordeles proportionalt mellem alle andelshavere/aktionærer og strukturfondene. Afkast af de midler, der kan tilskrives strukturfondenes bidrag, skal genanvendes til udviklingaktiviteter for små og mellemstore virksomheder inden for det samme støtteberettigede område.

[1] EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.
[2] EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.
[3] EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

2.7. Forvaltningsomkostningerne må ikke overstige 5 % af den indbetalte kapital i årsgennemsnit i interventionsperioden, medmindre det efter et offentligt udbud viser sig, at en højere procentdel er nødvendig.

2.8. Når operationen afsluttes, skal fondens (den endelige støttemodtagers) støtteberettigede udgifter svare til den del af fondens kapital, der er investeret i eller lånt ud til små og mellemstore virksomheder, inklusive forvaltningsomkostningerne.

2.9. Strukturfondenes bidrag og andre offentlige bidrag til fonde såvel som de investeringer, der er foretaget af fonde i individuelle små og mellemstore virksomheder, er omfattet af statsstøttereglerne.

3. ANBEFALINGER

3.1. Kommissionen anbefaler de normer for god praksis, der er anført i punkt 3.2-3.6, for fonde, som strukturfondene giver bidrag til. Følges disse anbefalinger, ser Kommissionen dette som et positivt element, når den undersøger fondens forenelighed med statsstøttereglerne. Anbefalingerne er ikke bindende, når det drejer sig om at afgøre, hvilke udgifter der er støtteberettigede.

3.2. Det finansielle bidrag fra den private sektor bør være betydeligt og udgøre over 30 %.

3.3. Fondene bør være tilstrækkeligt store og dække en tilstrækkelig bred målpopulation til at sikre, at deres operationer er potentielt økonomisk lønsomme; tidshorisonten for investeringerne bør være forenelige med perioden for strukturfondenes deltagelse, og indsatsen bør koncentreres på områder med markedsmangler.

3.4. Timingen for indbetaling af kapital til fonden bør være den samme for strukturfondene og andelshaverne/aktionærerne og stå i et pro rata-forhold til den indskudte kapital.

3.5. Fondene bør ledes af uafhængige professionelle personer med en erfaring, der er tilstrækkelig til at sikre den nødvendige evne og troværdighed til at kunne lede en venturekapitalfond. Lederne bør vælges på grundlag af en konkurrencepræget udvælgelsesproces under hensyntagen til det påtænkte aflønningsniveau.

3.6. Fondene bør normalt ikke erhverve majoritetsinteresser i virksomheder og bør tilsigte at gennemføre alle investeringer inden for deres levetid.

Regel nr. 9: Garantifonde

1. GENEREL REGEL

Strukturfondene kan medfinansiere kapital i garantifonde på betingelserne i punkt 2. I forbindelse med denne regel forstås ved »garantifonde« finansieringsinstrumenter, der garanterer venturekapitalfonde og lånefonde som defineret i regel nr. 8 og andre risikofinansieringsordninger for små og mellemstore virksomheder (inklusive lån) mod tab som følge af deres investeringer i små og mellemstore virksomheder som defineret i henstilling 96/280/EF. Fondene kan være offentligt støttede gensidige fonde, der er tegnet af små og mellemstore virksomheder, kommercielt drevne fonde med partnere fra den private sektor eller fonde, der er fuldstændig offentligt finansieret. Strukturfondenes deltagelse i fondene kan ledsages af delvise garantier, der stilles af andre EF-finansieringsinstrumenter.

2. BETINGELSER

2.1. Fondens medfinansieringspartnere eller sponsorer skal ligesom for venturekapitalfonde (regel nr. 8) fremlægge en forsigtig forretningsplan — med de af forholdets natur følgende ændringer — der specificerer målgarantiporteføljen. Forretningsplanen skal vurderes omhyggeligt, og dens gennemførelse skal overvåges af forvaltningsmyndigheden eller under dennes ansvar.

2.2. Fonden skal oprettes som en uafhængig retlig enhed, der reguleres af aftaler mellem andelshaverne/aktionærerne, eller som en separat finansiel enhed inden for en eksisterende finansiel institution. I sidstnævnte tilfælde skal fonden omfattes af en særskilt gennemførelsesaftale, der navnlig fastsætter, at der føres adskilte konti, hvor der skelnes mellem de nye ressourcer, der investeres i fonden (inklusive strukturfondenes bidrag), og de ressourcer, der oprindelig var til rådighed i institutionen.

2.3. Kommissionen kan ikke blive partner eller andelshaver/aktionær i fonden.

2.4. Fonden kan kun garantere investeringer i aktiviteter, der vurderes til at være potentielt økonomisk lønsomme. Fonden stiller ikke garantier for kriseramte virksomheder som defineret i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder.

2.5. Den del af strukturfondenes bidrag, der bliver tilbage, efter at garantierne er blevet indfriet, skal genanvendes til udviklingsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder inden for det samme støtteberettigede område.

2.6. Forvaltningsomkostningerne må ikke overstige 2 % af den indbetalte kapital i årsgennemsnit i interventionsperioden, medmindre det efter et offentligt udbud viser sig, at en højere procentdel er nødvendig.

2.7. Når interventionen afsluttes, skal fondens (den endelige støttemodtagers) støtteberettigede udgifter svare til den del af den indbetalte kapital i fonden, der på grundlag af en uafhængig revision er nødvendig for at dække de stillede garantier, herunder påløbne forvaltningsomkostninger.

2.8. Strukturfondenes bidrag og andre offentlige bidrag til garantifonde såvel som de garantier, som sådanne fonde stiller for individuelle små og mellemstore virksomheder, er omfattet at statsstøttereglerne.

Regel nr. 10: Leasing

1. Udgifter til leasing berettiger til medfinansiering fra strukturfondene pa de betingelser, der er fastsat i punkt 2-4.

2. STØTTE VIA LEASINGGIVER

2.1. Leasinggiveren er den direkte modtager af EF-medfinansieringsmidler, som benyttes til at reducere leasingtagers leasingafgifter for de aktiver, der er omfattet af leasingkontrakten.

2.2. Leasingkontrakter, som finansieres med EF-støtte, skal indeholde en købsoption eller en minimumslejeperiode, som er lig med levetiden for det aktiv, som kontrakten vedrører.

2.3. Hvis en leasingkontrakt bringes til ophør inden udløbet af minimumsleasingperioden uden de kompetente myndigheders forudgående godkendelse, skal leasinggiver forpligte sig til at tilbagebetale den del af EF-støtten, der svarer til resten af leasingperioden, til de pågældende nationale myndigheder (til kredit for den pågældende fond).

2.4. Leasinggivers køb af aktivet, godtgjort ved en kvitteret faktura eller et regnskabsdokument med tilsvarende beviskraft, berettiger til medfinansiering. Det maksimumsbeløb, der er medfinansieringsberettiget, kan ikke overstige det leasede aktivs markedsværdi.

2.5. Bortset fra den i punkt 2.4 nævnte udgift er omkostninger i forbindelse med leasingaftalen (bl.a. skat, leasinggivers fortjeneste, rentefinansieringsmkostninger, indirekte omkostninger, forsikringsudgifter) ikke støtteberettiget.

2.6. Den EF-støtte, der udbetales til leasinggiver, skal i sin helhed anvendes til fordel for leasingtager i form af en ensartet reduktion af alle leasingafgifter i leasingperioden.

2.7. Leasinggiver skal ved hjælp af en specificeret opdeling af leasingafgifterne eller ved hjælp af en alternativ metode, der giver tilsvarende sikkerhed, godtgøre, at EF-støtten overføres fuldstændigt til leasingtager.

2.8. De omkostninger, der er nævnt i punkt 2.5, og anvendelsen af eventuelle skattefordele som følge af leasingen samt de øvrige betingelser i kontrakten skal være de samme som dem, der gælder uden en finansiel EF-aktion.

3. STØTTE TIL LEASINGTAGER

3.1. Leasingtager er den direkte modtager af medfinansiering fra EF.

3.2. De leasingafgifter, som leasingtager betaler til leasinggiver, er berettiget til medfinansiering, hvis de godtgøres ved kvitterede fakturaer eller regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi.

3.3. For leasingkontrakter med en købsoption eller en minimumsleasingperiode, der er lig med levetiden for det aktiv, som kontrakten vedrører, kan det maksimumsbeløb, der berettiger til EF-medfinansiering, ikke overstige det leasede aktivs markedsværdi. Andre omkostninger i forbindelse med leasingkontrakten (skatter, leasinggivers fortjeneste, rentefinansieringsomkostninger, indirekte omkostninger, forsikringsudgifter osv.) er ikke støtteberettiget.

3.4. EF-støtten i forbindelse med de leasingkontrakter, der er nævnt i punkt 3.3, betales til leasingtager i én eller flere rater for faktisk betalte leasingafgifter. Hvis leasingkontrakten fortsætter med at løbe efter den slutdag, der er fastsat for betalingerne i forbindelse med EF-interventionen, kan kun de leasingafgifter, der er forfaldne og betalt af leasingtageren frem til slutdatoen for betalingerne i forbindelse med interventionen, betragtes som støtteberettiget.

3.5. For leasingkontrakter, der ikke indeholder en købsoption, og hvis løbetid er kortere end levetiden for det aktiv, som leasingkontrakten vedrører, er leasingafgifterne berettiget til EF-medfinansiering i forhold til den periode, som den støtteberettigede operation varer. Leasingtageren skal imidlertid kunne godtgøre, at leasing var den mest omkostningseffektive måde, hvorpå der kunne opnås brugsret til udstyret. Hvis omkostningerne ville have været mindre ved at anvende en alternativ metode (f.eks. leje af udstyr), fratrækkes ekstraomkostningerne de støtteberettigede udgifter.

3.6. Medlemsstaterne kan anvende strengere nationale regler for definitionen af de i punkt 3.1-3.5 omhandlede støtteberettigede udgifter.

4. SALE AND LEASE BACK

Leasingafgifter, som betales af leasingtager under en sale and lease backordning, kan være støtteberettigede udgifter efter reglerne i punkt 3. Omkostningerne til erhvervelse af aktivet er ikke berettiget til EF-medfinansiering.

Regel nr. 11: Omkostninger i forbindelse med forvaltning og gennemførelse af strukturfondene

1. GENEREL REGEL

Medlemsstaternes omkostninger i forbindelse med forvaltning, gennemførelse, overvågning og kontrol af strukturfondene er ikke berettiget til medfinansiering, undtagen når de opfylder betingelserne i punkt 2 og falder ind under kategorierne i punkt 2.1.

2. KATEGORIER AF FORVALTNINGS-, GENNEMFØRELSES-, OVERVÅGNINGS- OG KONTROLUDGIFTER, DER ER BERETTIGET TIL MEDFINANSIERING

2.1. Følgende udgiftskategorier er berettiget til medfinansiering under interventionsbetingelserne i punkt 2.2-2.7:

— udgifter til forberedelse, udvælgelse, vurdering og overvågning af interventionen og operationerne (dog med undtagelse af udgifter til erhvervelse og installering af edb-systemer med henblik på forvaltning, overvågning og evaluering)

— udgifter til overvågningsudvalgenes og underudvalgenes møder vedrørende støttens gennemførelse. Disse udgifter kan også omfatte omkostninger vedrørende eksperter og andre deltagere i disse udvalg, herunder deltagere fra tredjelande, hvis formanden for udvalgene finder, at disse personers tilstedeværelse er nødvendig for at sikre en effektiv gennemførelse af interventionen

— udgifter i forbindelse med revision og kontrol på stedet af operationerne.

2.2. Lønudgifter, inklusive socialsikringsbidrag, kan kun medfinansieres i følgende tilfælde:

a) når tjenestemænd eller andre offentligt ansatte på grundlag af behørigt dokumenteret beslutning truffet af den kompetente myndighed stilles til rådighed med henblik på at udføre de i punkt 2.1 nævnte opgaver

b) når andre ansatte udfører de i punkt 2.1 nævnte opgaver.

Rådigheds- eller ansættelsesperioden må ikke strække sig ud over den dato, hvor udgifterne i henhold til beslutningen om godkendelse af interventionen ophører med at være støtteberettigede.

2.3. Strukturfondenes bidrag til udgifterne under punkt 2.1 begrænses til et maksimumsbeløb, der fastsættes i forbindelse med den intervention, som Kommissionen har godkendt, og må ikke overstige de grænser, der er fastsat i punkt 2.4 og 2.5.

2.4. For alle interventioner, bortset fra fællesskabsinitiativer, særprogrammet PEACE II og innovative aktioner, er grænsen summen af følgende beløb:

— 2,5 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der er mindre end eller lig med 100 mio. EUR

— 2 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der er større end 100 mio. EUR, men mindre end eller lig med 500 mio. EUR

— 1 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der er større end 500 mio. EUR, men mindre end eller lig med 1 mia. EUR

— 0,5 % af den del af strukturfondenes samlede bidrag, der overstiger 1 mia. EUR.

2.5. For fællesskabsinitiativer, innovative aktioner og særprogrammet PEACE II er grænsen 5 % af strukturfondenes samlede bidrag. Hvis mere end en medlemsstat deltager i sådanne interventioner, kan grænsen forhøjes for at tage hensyn til højere forvaltnings- og gennemførelsesomkostninger; grænsen fastsættes i så fald i Kommissionens beslutning.

2.6. Ved beregning af grænserne i punkt 2.4 og 2.5 er strukturfondenes samlede bidrag det totalbeløb, der fastsættes i forbindelse med hver intervention, som er godkendt af Kommissionen.

2.7. Gennemførelsen af punkt 2.1-2.6 i denne regel aftales mellem Kommissionen og medlemsstaterne og fastlægges i forbindelse med interventionen. Bidragets størrelse fastsættes i overensstemmelse med artikel 29, stk. 7, i den generelle forordning. Af kontrolhensyn omfattes udgifterne i punkt 2.1 af en særskilt foranstaltning eller underforanstaltning inden for rammerne af den tekniske bistand.

3. ANDRE UDGIFTER I FORBINDELSE MED TEKNISK BISTAND

Aktioner, der kan medfinansieres i forbindelse med teknisk bistand, bortset fra dem, der er nævnt i punkt 2 (såsom analyser, seminarer, informationskampagner, evaluering samt erhvervelse og installering af edb-systemer med henblik på forvaltning, overvågning og evaluering) er ikke omfattet af betingelserne i punkt 2.4-2.6. Lønudgifter til tjenestemænd eller andre offentligt ansatte, der udfører sådanne aktioner, er ikke berettiget til medfinansiering.

4. OFFENTLIGE MYNDIGHEDERS UDGIFTER I FORBINDELSE MED GENNEMFØRELSEN AF OPERATIONER

Følgende udgifter i forbindelse med offentlige myndigheder medfinansieres uden for teknisk bistand, hvis de vedrører gennemførelsen af en operation og på betingelse af, at de ikke er en følge af den offentlige myndigheds lovbestemte ansvar eller myndighedens løbende forvaltnings-, overvågnings- og kontrolopgaver.

a) omkostninger i forbindelse med de tjenesteydelser, som en offentlig tjeneste leverer ved gennemførelsen af en operation. Omkostningerne skal enten være faktureret til den endelige støttemodtager (offentlig eller privat) eller bekræftes ved hjælp af dokumenter med tilsvarende bevisværdi, der giver mulighed for at identificere de faktiske omkostninger, der er betalt af den pågældende offentlige tjeneste ved gennemførelsen af operationen

b) omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af en operation, herunder udgifter til tjenesteydelser, der bæres af en offentlig myndighed, der selv er den endelige støttemodtager, og som udfører en operation for egen regning uden hjælp fra eksterne teknikere eller andre virksomheder. De pågældende udgifter skal vedrøre de faktisk og direkte betalte udgifter til den medfinansierede foranstaltning og bekræftes ved hjælp af dokumenter, der giver mulighed for at identificere de reelle omkostninger, som den pågældende offentlige tjeneste har betalt i forbindelse med gennemførelsen af operationen.

Regel nr. 12: Lokaliseringens betydning for operationers støtteberettigelse

1. GENEREL REGEL

Som en generel regel skal de operationer, der medfinansieres af strukturfondene, være lokaliseret inden for den region, som interventionen vedrører.

2. UNDTAGELSE

2.1. Når den region, som interventionen vedrører, vil få hel eller delvis fordel af en operation, der er lokaliseret uden for regionen, kan forvaltningsmyndigheden godkende medfinansiering af operationen, hvis alle betingelser i punkt 2.2-2.4 er opfyldt. I andre tilfælde kan en operation være medfinansieringsberettiget efter proceduren i punkt 3. For så vidt angår operationer, der finansieres under det finansielle instrument for udvikling af fiskeriet (FIUF), skal proceduren i punkt 3 altid følges.

2.2. Operationen skal finde sted i et NUTS III-område inden for den medlemsstat, der grænser umiddelbart op til den region, som interventionen vedrører.

2.3. Den maksimale støtteberettigede udgift til operationen bestemmes pro rata i forhold til den nytte, som operationen forventes at få for regionen, og skal være baseret på en vurdering foretaget af et organ, der er uafhængigt af forvaltningsmyndigheden. Nytten skal vurderes under hensyn til interventionens særlige formål og forventede virkninger. Operationen kan ikke medfinansieres, hvis nytteandelen er mindre end 50 %.

2.4. For hver enkelt foranstaltning i forbindelse med interventionen må den støtteberettigede udgift til de operationer, der godkendes efter punkt 2.1, ikke overstige 10 % af foranstaltningens samlede støtteberettigede udgifter. Herudover må den støtteberettigede udgift til alle operationer i forbindelse med den intervention, der godkendes efter punkt 2.1, ikke overstige 5 % af interventionens samlede støtteberettigede udgift.

2.5. De operationer, der godkendes af forvaltningsmyndigheden efter punkt 2.1, skal anføres i de årlige og endelige rapporter om gennemførelsen af interventionen.

3. ANDRE TILFÆLDE

For så vidt angår operationer, der finder sted uden for den region, som interventionen vedrører, men som ikke opfylder betingelserne i punkt 2, og operationer, der finansieres efter FIUF, skal Kommissionen godkende medfinansiering af operationen fra sag til sag efter anmodning fra medlemsstaten. Ved bedømmelsen skal Kommissionen specielt tage hensyn til operationens nærhed til regionen, den nytte for regionen, der kan forventes, og udgifternes andel af de samlede udgifter til foranstaltningen og interventionen. I tilfælde af støtte til fjernområder anvendes proceduren i dette punkt.